

og til det danske Folk, eller rettere til den Repræsentation, der taler paa dets Vegne, at de kun vilde vige for den unndgaaelige Nødvendighed, altsaa kun vilde gaae ind paa Fredspræliminairerne, hvis der foreligger en unndgaaelig Nødvendighed derfor; men efterat vi have udtalt denne Tillid til Hans Majestæt og det danske Folks Repræsentanter, forekommer det mig, at vi ere i vor fulde Ret, naar vi betingelsesviis, forudsætningsviis sige: Skulde det virkelig -- altsaa efterat Kongen og Folket have fundet det nødvendigt -- vise sig, at vort Fædreland maa underkaste sig saa tunge og smertelige Indrømmelser, at der maa ssee et Kvinstik i det danske Folkelegeme, saa er det tilviise paa Tide, at Konge og Folk slutte sig sammen for Fremtiden, hvis man skal kunne haabe at læge det gabende Saar, som derved vil fremkomme. Under saadanne Forhold og Forudsætninger, og efter at have taget en saadan Reservation, forekommer det mig imidlertid, at man ikke aldeles kan forekaste os, at vi udtale os om Muligheden af, at Fredspræliminairerne blive til Virkelighed. Det staaer jo til mange af de Herrer, og navnlig til de to ærede Medlemmer, der sidst have talt, at bevirke, at Fredspræliminairerne af 1ste August 1864 ikke blive til Virkelighed, men det staaer sandelig ikke i Rigsdagens Magt. -- Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Varfod) har fundet det forargeligt -- ja, det er maaffee et for stærkt Udtryk at bruge -- men ialfald forundrede han sig over, at der i Adressen er Tale om „Forsynets uransagelige Villie“; men veed det ærede Medlem da ikke, at ikke en Spurv falder til Jorden uden vor Herres Villie? Det er Forsynets Villie, hvis det danske Folk bliver straffet for sine Synder. Vi haabe, at dette ikke skal ssee, vi haabe, at Fredspræliminairerne af 1ste August ikke blive til Virkelighed, men skulde det ssee, saa er det dog i Sandhed Forsynets uransagelige Villie, at det ssee; det vil Ingen kunne nægte. -- Spørgt har jeg kun kunnet glæde mig ved at høre Udtalelserne om, at man i det Væsentlige er enig om Adressen, ligesom jeg ogsaa samstemmer i det Dulle, at der maa blive nedsat et Udvalg, for at de Mangler, der maatte findes i Udkastet, kunne blive rettede.

Rühnell: Jeg mener ogsaa, at denne Adresse i høi Grad trænger til en Omredaction. Jeg stemmer fuldkommen overeens med dens Indhold, men der er dog Udskilligt i den, der gjør, at jeg nødig vilde have, at den skulde komme frem i den Skikkelse, den har. Der er blevet gjort opmærksom paa den første Sætning, og det er vist, at den, naar den ikke faaer en Omredaction, er ligesom meningsløs. Det forekommer mig fremdeles, at Noget i 2den Passus kunde ubelædes -- ligesom der vistnok ogsaa findes en Tautologi i den tredje Passus -- men naturligviis maatte der i saa Tilfælde tilføies nogle Ord, som hentydede til den haarde Nødvendighed, ligeoverfor hvilken Hans Majestæt og det danske Folk ere stillede. Jeg vilde nødig have, at den Bemærkning, som Adressen har med Hensyn til de danske Slesvigere, der mulig skulde overgives til fremmed Herredømme, skulde gaae ganske bort; thi det maa være en Trang for os Alle at udtale dette for vore slesvigske Brødre, og det maa gjøre dem godt at høre, at vi dog ikke sende en Adresse til Hans Majestæt Kongen, hvori vi tale om Landets vigtigste Anliggender, uden at omtale dem; men Udtalelsen derom kunde dog mulig gjøres noget kortere og gives en anden Form. Hvis jeg imidlertid ikke holdt paa denne Sætning, vilde jeg foreslaae, at vi ganske holdt os til den i Landsstinget forelagte Adresse, idet en saadan Samstemning imellem de to Thing ogsaa vilde have sin Betydning. Naturligviis vil jeg stemme for Adressen, da dens Hovedindhold fuldkommen svarer til, hvad der er min Overbeviisning, og selv om de Forandringer, jeg kunde ønske, ikke bleve gjorte, saa vil jeg dog stemme for den; men hvis der bliver nedsat et Udvalg, og Adressen bliver omredigeret i den Retning, som jeg og Flere med mig have antydnet, har jeg det Haab, at den vil finde almindelig Tilslutning. -- Med Hensyn til, hvad der er udtalt i Anledning af, at Adressen taler om „Forsynets uransagelige Villie“, maa jeg fuldkommen samstemme med den ærede sidste Taler; der er mangfoldige Steder i den hellige Skrift, som lære os, at Intet ssee, uden at det er Forsynets Villie. Den ærede sidste Taler anførte et Skrifstied i saa Henseende; jeg skal anføre et andet: